

Alexovics Vazul (1742–1796) pálos szerzetes

Ötvenedvasárnapra

Ecce ascendimus Jerosolymam, et Filius hominis tradetur etc. *Íme felmegyünk Jeruzsálembé, és az Emberfia kézbe adatik etc.* Matth. 20. v. 18.

Akárki kezdette, de szentül kezdette ezen harmadnapí ájtatosságot, melynek ma első napját tartjuk. Mert ha ama közmondás, avagy Írás szerént *Pietas ad omnia utilis* (Tim. 4. v. 8.), az ájtatosság mindenkor és mindenben hasznos; e jelenvaló napokban nem csak hasznos, hanem szükséges is. De azt kérded talán, vajon minémű okból? Csudálatos kérdés! Nem látod-e, keresztény atyám-fia, mindenfelől a szörnyű ostromot? ... És vajha úgy menne véghez az ütközet, mint Szent Mihály arkangyallal, úgy, mint aki által a Sárkány minden pártosival a földre veretett: de igen félő, netalán mi veretessünk a földhöz. Mert miolta az egekből leveretett, sokkal nagyobb dühösséggel tör ellenünk a gonosz. ... De vajon mi okból fegyverkezik fel ellenünk e napokban leginkább? Mert látja, hogy már kevés ideje vagon, mivelhogy e napok után az üdvösséges böjt következik. Ó, áldott böjt, vajha többen vállalnának fel! De jaj! Majd akkor, akiknek most mind pénzek, mind egészségek van a bálhoz, majd akkor a böhöz se pénzek, se egészségek nem leszen. ... De hová céloz, kérlek, mindezzel a dühösséggel az ördög? Legközelebb ugyan a mi vesztünkre, de végsőképpen a mi Urunk Jézus Krisztusunknak új megcsúfoltatására, feszítésére; elannyira, hogy a máí evangéliom szerént, most is igazán mondhatja Krisztus: *Íme felmegyünk Jeruzsálembé, és az Emberfia kézbe adatik, és megcsúfoltatik, és megostoroztatik, és megpökdöstetik, stb.* Nemde szükséges tehát e napokban az ájtatosság? ...

Azt mondom tehát legegőször is, hogy e napokban az említett lelki háború nem költemény, hanem valóság, akarom mondani: bizonyos, hogy Krisztus, valamint üdövel Jeruzsálemben elárultatott, megfogattatott, csúfoltatott, ostromoztatott, feszítettetett, úgy e napokban is elárultatik, megfogattatik, csúfoltatik, ostromoztatik, feszítettetik azon gonoszságokkal, melyek ezekben elkövetettni szoktak. ... Ihol, keresztények, mit mívelnek sokan Krisztussal e napokban! Nemde igazán mondja tehát e napokban is: *Íme felmegyünk Jeruzsálembé, stb.* ... Azonban vegyük észre, hogy ezek minket illetnek, mert meg vagyon írva: *Megverem a pásztort, és eloszolnak a nyáj juhái.* (Math. 26. v. 31.) Szomorú példánk ezekben a szegény tanítványok, kik közül egyik elárulta, másik megtagadta, a többi elhagyta Krisztust, és így mindnyájan ellenség rabjává lettek, hogy mi jobban vigyáznánk magunkra.

Alexovics Vazul: *Vasárnapi prédikációk*, Nyári rész. Pest 1791; a teljes szöveg: Toldalék, 103–117.

Újraaközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény.*

Szerk. Szelestei N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 15–16. A teljes szöveg: 15–18.